

Ministerul Finanțelor Publice

Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. 30
din _____ 18.02.2013
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. .... S.R.L.,
din ....., județul Suceava,
CUI RO .....,
înregistrate la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. .... din .....

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală prin adresa nr. ...., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. ...., cu privire la contestația formulată de **S.C. .... S.R.L.** din ....., județul Suceava.

S.C. .... S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-SV ....., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr. ...., cu privire la suma de ....., reprezentând:

- ..... – impozit pe profit;
- ..... – accesorii aferente impozitului pe profit;
- ..... – TVA;
- ..... – accesorii aferente TVA.

În raport de data comunicării actului administrativ fiscal contestat, respectiv ....., potrivit ștampilei societății și semnăturii depuse pe adresa de înaintare a deciziei atacate, contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207 alin. 1 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la AIF Suceava sub nr. ...., așa cum rezultă de pe ștampila Serviciului Registraturii AIF Suceava aplicate pe originalul contestației, aflate la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. .... S.R.L. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-SV ....., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr. ...., privind suma de ....., reprezentând impozit pe profit, TVA și accesorii aferente.

Prin contestația formulată, petenta susține că emiterea deciziei nr. F-SV ....., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr. ...., s-a făcut cu încălcarea prevederilor Codului de procedură fiscală, și a art. 21, art. 151, art. 145 alin. 2 lit. a-e și art. 146 din Codul fiscal.

Societatea precizează că are ca obiect de activitate exploatarea forestieră, iar ca obiecte secundare de activitate debitarea materialului lemnos și comerț cu ridicata și amănuntul al materialului lemnos.

Menționează că în lunile mai 2011-iulie 2011, în gestiunea societății a fost recepționată pe baza a 14 avize de însoțire material lemnos cantitatea de ..... mc cherestea rășinoase pentru care ulterior s-au emis .... facturi fiscale și .... chitanțe fiscale în sumă totală de ..... lei, care a fost comercializată către diverse persoane juridice.

Afirmă că prin RIF nr. F-SV ....., emis de AIF Suceava, a fost anulat dreptul de deducere a TVA în sumă ....., precum și dreptul de deducere a cheltuielilor pentru suma de ..... lei, pentru toate cele .... facturi fiscale.

Societatea invocă prevederile art. 23 alin. 1 și alin. 2 din OG 92/2003 și consideră că temeiurile de drept invocate în decizia de impunere contestată nu dau dreptul organului fiscal de a constitui baza de impunere care să genereze obligații fiscale suplimentare, deoarece prin modul de derulare și prin documentele justificative care au stat la baza achiziției și comercializării cantității de ..... mc cherestea, societatea nu a încălcat nici o prevedere legală.

Astfel, susține că pentru intrările de material lemnos societatea a respectat prevederile art. 6 alin. 1, operațiunea de intrare material lemnos fiind consemnată în momentul efectuării ei în avize de însoțire material lemnos care îndeplinesc toate prevederile HG 996/2008. Mai precizează că avizele cuprind toate elementele de siguranță prevăzute de lege și sunt în original.

Petenta afirmă că a respectat obligația de raportare a tranzacțiilor efectuate cu cantitatea de ..... mc cherestea conform HG 996/2008, transmitând autorității competente raportarea SUMAL în care s-a înregistrat intrarea cantității de ..... mc cherestea rășinoase.

Mai face precizarea că, pentru intrările de material lemnos, a întocmit nota de intrare recepție care probează realitatea operațiunii patrimoniale în conformitate cu prevederile 3512/2008.

Societatea susține că evidența stocurilor a fost ținută cantitativ-valoric în conformitate cu prevederile art. 12 din Legea 82/1991 a contabilității și că au fost îndeplinite toate formalitățile impuse de legea specială privind comercializarea materialului lemnos, conform avizelor secundare anexate la contestație.

De asemenea, petenta susține că bunurile au făcut obiectul unor venituri impozabile pentru care au fost emise facturi de vânzare.

Societatea afirmă că nu a încălcat prevederile Codului fiscal și că nu se face răspunzătoare pentru comportamentul altor firme furnizoare.

Astfel, precizează că, la data exercitării dreptului de deducere, în conformitate cu prevederile art. 145 și art. 146 din Codul fiscal, operațiunea economică îndeplinea toate prevederile legale, achiziția a fost făcută în scopul realizării de operațiuni impozabile, conform prevederilor art. 145 alin. 2 lit. a, dreptul de deducere a fost efectuat în baza facturilor emise de către furnizor, conform prevederilor art. 146 alin. 1 lit. a și că facturile pe baza cărora a fost exercitat dreptul de deducere îndeplinesc condițiile obligatorii impuse la art. 155 din Codul fiscal.

Societatea susține că o analiză a condițiilor impuse de art. 155 raportată la facturile emise de către SC ..... SRL, pentru care a fost anulat dreptul de deducere a TVA arată că sunt îndeplinite toate condițiile impuse de art. 155 din Codul fiscal.

Petenta afirmă că din conținutul deciziei de impunere nr. F-SV ....., emisă de AIF Suceava, nu rezultă că documentele emise de SC ..... SRL, pentru care nu a fost admis dreptul de deducere pentru TVA, nu furnizează toate informațiile prevăzute de Legea nr. 571/2003.

Invocă și Decizia V/2007 a ICCJ, precizând că dreptul de deducere nu poate fi anulat decât dacă documentele nu îndeplinesc prevederile exprese ale actelor normative.

De asemenea, afirmă că în decizia de impunere nu sunt reținute aspecte din care să rezulte că operațiunile sunt nereale, că documentele nu furnizează toate informațiile prevăzute de lege sau că societatea, în calitate de persoană impozabilă, ar fi putut să știe aspecte legate de proveniența materialului lemnos cuprins în actele emise de către SC ..... SRL.

Societatea menționează că, atât la momentul achiziției, cât și în luna iulie 2011, data ultimei achiziții, pe site-ul Ministerului de Finanțe: www.mfinante.ro, societatea furnizoare SC ..... SRL nu figurează în nici una din situațiile prevăzute expres de Legea 571/2003, care permite anularea dreptului de deducere sau care impune obligația de consultare a datelor publice.

Precizează că datele oficiale furnizate de pe site se referă la luna iulie 2012, când se observă că societatea furnizoare era activă din punct de vedere fiscal, inactivitatea fiind decisă începând cu 01.08.2012.

Astfel, susține că în luna iulie 2011 nu existau indicii din care să rezulte că achizițiile respective nu sunt reale.

De asemenea, contestatoarea afirmă că operațiunile economice cu societatea furnizoare au fost reale și sunt probate cu documente justificative, iar plata lor s-a efectuat în condiții legale.

Petenta precizează că, faptul că organele de inspecție fiscală au primit precizări legate de comportamentul firmei furnizoare, precum și de circulația documentelor cu regim special silvic, nu înseamnă că neregularitățile lor pot avea repercursiuni fiscale asupra sa, deoarece legea nu se aplică asupra cumpărătorului de bună credință, situația fiind reglementată de Legea nr. 571/2003.

În plus, susține că, chiar dacă furnizorul nu ar fi reflectat în evidența sa contabilă operațiunile derulate, cumpărătorul nu poate fi privat de dreptul de deducere a TVA, aspecte reținute și în deciziile Curții Europene de Justiție.

Societatea afirmă că singura situație prevăzută expres de legea fiscală prin care se transferă răspunderea acestora în sarcina cumpărătorului este reglementată strict prin art. 151² din Codul fiscal.

Petenta motivează că toate bunurile care au fost achiziționate de la SC ..... SRL au fost utilizate în realizarea de operațiuni impozabile, aspect care nu a fost analizat de inspecția fiscală în momentul anulării dreptului de deducere a TVA.

De asemenea, precizează că din conținutul actului administrativ atacat nu rezultă că au fost reținute aspecte din care să rezulte că achizițiile efectuate de la SC ..... SRL nu au îndeplinit condițiile de exercitare a dreptului de deducere prevăzute la art. 145 alin. 2 lit. a-e din Codul fiscal.

Societatea afirmă că organele fiscale au încălcat prevederile art. 151² din Codul fiscal și invocă Decizia 439/2004 a Curții Europene de Justiție.

Petenta mai precizează că a respectat prevederile Legii nr. 82/1991, art. 6, privind înregistrarea în contabilitate a achiziției de material lemnos pe baza avizelor cu regim special silvic, reglementat de HG 996/2008.

Susține că avizele de însoțire material lemnos îndeplinesc condițiile prevăzute de HG 996/2008, legislație care nu impune beneficiarilor obligația privind verificarea suplimentară a documentelor cu regim special gestionate și administrate de ITRSV și invocă în susținerea afirmațiilor sale prevederile art. 7 alin. 3 din acest act normativ.

De asemenea, petenta precizează că au fost întocmite notele de intrare și recepție, conform Ordinului nr. 3152/2008, fiind probate realitatea operațiunii patrimoniale pentru achizițiile de material lemnos specificate în avizele de însoțire emise de SC ..... SRL și menționează că anexează notele de intrare recepție.

Totodată, societatea susține că materialul lemnos a făcut obiectul unor livrări de bunuri impozabile pentru care s-au întocmit avize de însoțire și facturi către diverși beneficiari, livrările fiind înregistrate în contabilitate ca venit impozabil, aspect care nu a fost evidențiat de către organele fiscale.

Petenta consideră că cheltuielile cu achiziția de material lemnos aprovizionat sunt deductibile, iar avizele de însoțire material lemnos îndeplinesc toate condițiile impuse de Legea nr. 82/1991 și Ordinul 3512/2008 și ale art. 21 alin. 4 lit. f din Codul fiscal.

În concluzie, societatea solicită admiterea contestației formulate.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-SV ....., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr. ...., s-a stabilit în sarcina societății suma de ....., reprezentând:

- ..... – impozit pe profit;
- ..... – accesorii aferente impozitului pe profit;
- ..... – TVA;
- ..... – accesorii aferente TVA.

În urma inspecției fiscale efectuate, organele fiscale au constatat că societatea a achiziționat în lunile mai, iunie și iulie 2011 cherestea tivită de rășinoase de la SC ..... SRL, CUI ....., care are „comportament de firmă fantomă” și că operațiunile emise între cele două societăți comerciale nu sunt reale, pentru următoarele considerente:

- societatea a întocmit un număr de ..... avize de însoțire a masei lemnoase (anexa 1 la raportul de inspecție fiscală) și un număr de ..... facturi fiscale cu o valoare maximă de până la ..... lei și nu câte o factură pentru fiecare aviz (transport) de material lemnos cum ar fi fost normal; organele fiscale fac precizarea că acest fapt s-a făcut cu scopul de a se evita prevederile OG 15/1996, republicată, privind întărirea disciplinei financiar valutare, toate facturile fiind achitate cu numerar;
- SC ..... SRL a fost inițial înființată în județul Suceava, localitatea ....., iar ulterior a fost mutat sediul social în municipiul Piatra Neamț, str. ...., jud. Neamț, iar părțile sociale au fost preluate de către .....; organele fiscale fac precizarea că sediul social al societății a fost declarat în baza unui contract de închiriere care ulterior a fost reziliat pentru neplata chiriei, deci că societatea nu funcționează la sediul social declarat, la domiciliul lui ..... s-a constatat că acesta nu locuiește la acea adresă, existând informații că acesta este o persoană fără posibilități materiale și nu are un domiciliu stabil;
- conform adresei nr. .... emisă de către Direcția Silvică Suceava reiese că SC ..... SRL nu a avut relații contractuale în perioada iulie 2008-iunie 2011, iar conform informațiilor primite de la ITRSV Suceava rezultă că aceasta a achiziționat doar ..... mc bușteni gater, prin urmare, nu a avut intrările de material necesare efectuării livrărilor înscrise în facturile și avizele emise către diverși agenți economici din județul Suceava printre care și S.C. .... S.R.L.;
- conform celor declarate de către administratorul S.C. .... S.R.L., toată cantitatea de material lemnos a fost încărcată la punctul de lucru din Slatina al SC ..... SRL în prezența lui ..... care a întocmit avizele, facturile și chitanțele și nu în prezența lui ....., deși acesta din urmă apare pe documentele de proveniență;
- deși din data de ..... sediul social al SC ..... SRL a fost schimbat în județul Neamț, pe documentele emise au fost înscrise datele de identificare din județul Suceava;
- cantitatea aprovizionată este semnificativă în comparație cu perioada scurtă de timp în care s-a făcut;
- ultimele declarații fiscale depuse de SC ..... SRL au fost la .....

Situația cheltuielilor înregistrate pe baza acestor facturi este următoarea:

- în luna mai 2012 suma de ..... lei și TVA în sumă de ..... lei;
- în luna iunie 2012 suma de ..... lei și TVA în sumă de ..... lei;
- luna iulie 2012 suma de ..... lei și TVA în sumă de ..... lei.

Organele fiscale au constatat că facturile înregistrate în evidența contabilă nu reprezintă și nu au la bază documente legale de proveniență, iar operațiunile înscrise în acestea sunt fictive.

Pentru facturile înregistrate în sumă totală de ..... lei, societatea a aplicat măsurile de simplificare, respectiv 4426=4427 cu suma de .....

În consecință, organele fiscale au stabilit suplimentar impozit pe profit pentru trim. II 2011 **în sumă de ..... lei = (.....+.....) x 16%** și pentru trim. III 2011 **în sumă de ..... lei.**

De asemenea, au respins la deducere **TVA în sumă de .....**

Pentru neachitarea la scadență a impozitului pe profit stabilit suplimentar în sumă de ..... s-au calculat **majorări de întârziere în sumă de ..... lei și penalități de întârziere în sumă de ..... lei.**

Pentru neachitarea la scadență a TVA stabilită suplimentar în sumă de ..... s-au calculat **majorări de întârziere în sumă de ..... lei și penalități de întârziere în sumă de ..... lei.**

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la suma de ....., din care impozit pe profit în sumă de ....., accesorii aferente în sumă de ....., TVA în sumă de ..... și accesorii aferente în sumă de ....., stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-SV ....., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr. ...., Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să analizeze dacă poate fi soluționată cauza pe fond, în condițiile în care a fost sesizat Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava prin adresa nr. ....

În fapt, în urma inspecției fiscale efectuate, organele fiscale au constatat că societatea a achiziționat în lunile mai, iunie și iulie 2011, în baza a ..... avize de însoțire a masei lemnoase și a de ..... facturi fiscale, cantitatea de ..... mc cherestea tivită de rășinoase de la SC ..... SRL, CUI ....., care are „comportament de firmă fantomă” și că operațiunile emise între cele două societăți comerciale nu sunt reale.

Astfel, organele fiscale au constatat că facturile înregistrate în evidența contabilă nu reprezintă și nu au la bază documente legale de proveniență, iar operațiunile înscrise în acestea sunt fictive și, în consecință, au stabilit suplimentar în sarcina societății impozit pe profit în sumă de ..... și TVA în sumă de ....., iar pentru neachitarea acestora la scadență s-au calculat accesorii în sumă de ..... aferente impozitului pe profit și în sumă de ..... aferente TVA.

În ceea ce privește achizițiile de material lemnos în baza documentelor emise de SC ..... SRL, prin adresa nr. ...., Garda Financiară Suceava a sesizat Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava, existând indiciile săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată cu privire la contestația formulată.

În drept, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava, face aplicarea **art. 214** din Ordonanța Guvernului nr. 92 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.

(...)

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea (...).”

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare în sumă de ..... prin Decizia de impunere F-SV ....., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr. ...., contestată de societate și stabilirea caracterului infracțional al faptei săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei.

Această interdependență constă în faptul că organele de cercetare penală urmează să se pronunțe asupra caracterului infracțional al faptei, având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală conform cărora, în perioada mai-iulie 2011, societatea a înregistrat în evidența contabilă un număr de ..... avize de însoțire a masei lemnoase și a de ..... facturi fiscale în valoare de ..... lei + TVA, emise de SC ..... SRL, reprezentând achiziția a ..... mc cherestea tivită de rășinoase în baza a ..... avize de însoțire secundare, pentru care nu s-a dovedit realitatea operațiunii, cheltuielile înregistrate în contabilitate neavând la bază documente legale de proveniență.

Astfel, organele fiscale au stabilit suplimentar în sarcina societății impozit pe profit în sumă de ..... și TVA în sumă de ....., iar pentru neachitarea acestora la scadență s-au calculat accesorii în sumă de ..... aferente impozitului pe profit și în sumă de ..... aferente TVA.

Urmare celor prezentate, organele de cercetare penală urmează să analizeze dacă faptele prezentate întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni, în temeiul Codului de procedură penală.

Totodată, se reține că, potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor 2 acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența indicilor săvârșirii unei infracțiuni, iar pe de altă parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.

Potrivit prin principiului de drept prevăzut la art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală „Judecata în fața instanței civile se suspendă până la rezolvarea definitivă a cauzei penale”.

Precizăm de asemenea că și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 449/26.10.2004, a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 183, alin. 1 lit. a din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, devenit art. 214 alin. 1 lit. a după renumerotare, s-a pronunțat în sensul că *„întâietatea rezolvării acțiunii penale este neîndoielnic justificată și consacrată ca atare și de prevederile art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală, scopul suspendării constituindu-l tocmai verificarea existenței sau inexistenței infracțiunii cu privire la care instanța are unele indicii.”*

De asemenea, prin aceeași decizie, Curtea Constituțională a constatat *„Pentru identitatea de rațiune, cele statuate în materie civilă își găsesc justificare și în ceea ce privește acțiunile în contencios administrativ”.*

Prin Decizia nr. 72/28.05.1996, Curtea Constituțională a reținut că nu trebuie ignorate nici prevederile art. 22 alin. 1 din Codul de procedură penală, potrivit cărora *”hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia”.*

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul ca prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor ce atrag plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale, potrivit principiului de drept „penalul ține loc civilul”, consacrat prin art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Suceava nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, fapt pentru care se va suspenda soluționarea contestației pentru **suma totală de ....., din care impozit pe profit în sumă de ....., accesorii aferente în sumă de ....., TVA în sumă de ..... și accesorii aferente în sumă de .....,** procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 214 alin. 3 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care **se va suspenda soluționarea contestației formulate împotriva** Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-SV ....., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr. ...., conform pct. 10.1 din Ordinul președintelui A.N.A.F nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 380 din 31 mai 2011, care prevede:

„10.1. Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția dată de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale. Dacă solicitarea de reluare a procedurii de soluționare aparține împuternicitului contestatorului, altul decât cel care a formulat contestația, acesta trebuie să facă dovada calității de împuternicit, conform pct. 2.2—2.4 din prezentele instrucțiuni.”

În funcție de soluția pronunțată pe latura penală și de constituirea statului ca parte civilă în procesul penal pentru recuperarea pe această cale a prejudiciului cauzat bugetului de stat, procedura administrativă va fi reluată în conformitate cu prevederile art. 214 alin. 3 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și pct. 10.1 din Ordinul președintelui A.N.A.F nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 380 din 31 mai 2011, citat anterior.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 216 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

Suspendarea soluționării contestației formulate de **S.C. .... S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-SV ....., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr. ...., cu privire la suma de ....., reprezentând:

- ..... – impozit pe profit;
- ..... – accesorii aferente impozitului pe profit;
- ..... – TVA;
- ..... – accesorii aferente TVA,

procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute în prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.